

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13920

гр. София, 29.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ

като разгледа докладваното от ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ Гражданско дело № 20221110141905 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

От ищеца е депозирана молба по чл. 248 ГПК, с която се иска изменение на първоинстанционното решение в частта за разноските. Посочва се, че на длъжника следва да се присъдят разноски по всички оттеглени и уважени искове, тъй като част от исковете били оттеглени поради извършено в хода на процеса плащане, но ответникът дал повод на ищеца да ги предяви.

Ответникът изразява становище за неоснователност на искането за изменение на първоинстанционното решение в частта з разноските.

Съдът намира следното:

Първоначално от ищеца Б. Л. П., ЕГН *****, са предявени осъдителни искове за осъждане на ответника ЕТ „ЕКОТОП – ДИМИТЪР КИРОВ“, ЕИК 020659877, да заплати на П. сумите както следва: 2400 лева, представляваща незаплатено брутно трудово възнаграждение за месец август и септември 2021 г., с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ; 1200 лева, представляваща обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие по чл. 221, ал. 1 от КТ; 37,30 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху главницата за обезщетението за периода от 13.04.2022 г. до 02.08.2022 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху вземането от датата на подаване на исковата молба в съда – 02.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; 274 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху главницата от 3223,43 лева заплатено със забава трудовото възнаграждение за м. октомври, ноември и декември 2021 г. и месец януари 2022 г. за периода от 01.10.2021 г. до 02.08.2022 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху вземането от датата на подаване на исковата молба в съда – 02.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

С молба от 09.10.2023 г. ищецът е извършил отказ от исковете за сумите от 1200 лева,

представляваща обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие по чл. 221, ал. 1 от КТ; 37,30 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху главницата за обезщетението за периода от 13.04.2022 г. до 02.08.2022 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху вземането от датата на подаване на исковата молба в съда – 02.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, поради извършено от ответника плащане в хода на процеса - извършено в дена на получаване на препис от исковата молба.

Със същата молба ищецът е оттегил и иска за незаплатено брутно трудово възнаграждение за месец август и септември 2021 г. за разликата над 1516,57 лева до първоначално предявения размер от 2400 лева, тъй като вещото лице е установило, че действителното брутно трудово възнаграждение на ищеца за процесния период е в размер на 1516,57 лева.

С решението си СРС е отхвърлил като неоснователен иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, предявен от Б. Л. П. против ЕТ „ЕКОТОП – Димитър Киров“ за осъждане на ответника да заплати в полза на ищеца сумата от 1516,57 лв. – неизплатени трудови възнаграждения за м. август и септември 2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба /02.08.2022 г./ до окончателното изплащане на задължението.

Съдът е осъдил ответника да заплати на Б. Л. П. на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 15,29 лв., представляваща мораторна лихва, начислена върху дължимите от ответника на ищеца трудови възнаграждения за м. август и септември 2021 г. за периода 16.09.2021 г. – 02.11.2021 г., като е отхвърлил иска като неоснователен за размера над 15,29 лв. до 154,60 лв., както и за периодите 01.08.2021 г. - 15.09.2021 г. и за периода 03.11.2021 г. – 02.08.2022 г. Осъдил е още ЕТ „ЕКОТОП – Димитър Киров“ да заплати на ищеца на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 62,21 лв., представляваща мораторна лихва, начислена върху дължимите от ответника на ищеца трудови възнаграждения за м. октомври, ноември и декември 2021 г. и януари 2022 г. за периода 16.11.2021 г. – 14.03.2022 г., като е отхвърлил иска като неоснователен за размера над 62,21 лв. до 138,79 лв., както и за периода 01.10.2021 г. - 15.11.2021 г.

Ищецът е предявил и иск с правно основание чл. 350, вр. Чл. 349 КТ, за задължаване на ответника да впише в трудовата книжка на ищеца данните, свързани с прекратяването на трудовото правоотношение, и да я предаде незабавно на работника или служителя, който иск също е оттеглен от ищеца поради извършване в хода на процеса на исканото действие.

При това положение на ищеца се дължат разноски, съобразно уважената част от исковете, както и по иска за обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие по чл. 221, ал. 1 от КТ и по иска с правно основание чл. 350, вр. Чл. 349 КТ, тъй като тези претенции на ищеца са удовлетворени от ответника в хода на процеса - след получаването на преписа от исковата молба. По иска за трудови възнаграждения не се следва присъждане на разноски в полза на ищеца в оттеглената част, тъй като видно от посочената молба, оттеглянето е извършено поради вероятна неоснователност на

претенцията.

Ищецът претендира разноси в размер на 1000 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Представени са договор за правна помощ и съдействие и доказателство за извършено плащане по банков път, както и списък по чл. 80 ГПК.

С оглед изхода от спора на ищеца следва да се присъдят разноси в размер на 336,14 лева, а на ответника - 624,16 лева /от общо претендирани 940 лева/.

Поради гореизложеното молбата по чл. 248 ГПК се явява частично основателна.

Така мотивиран, СРС, 178 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА изменение на Решение № 18463/09.11.2023 г., постановено по гр.д. № 41905/2022 г. по описа на СРС, 178 състав, в частта за разноските, като

УВЕЛИЧАВА размера на сумата, която ответникът ЕТ „ЕКОТОП – Димитър Киров“, ЕИК 020659877, е осъден да заплати в полза на ищеца Б. Л. П., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, от 2,24 лева на 336,14 лева, представляваща разноси в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от предявените искове и при съобразяване на размерите на оттеглените искове.

НАЧАЛЯВА размера на сумата, която ищецът Б. Л. П., ЕГН *****, е осъден да заплати в полза на ответника ЕТ „ЕКОТОП – Димитър Киров“, ЕИК 020659877, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, от 868 лева на 624,16 лева, представляваща разноси в производството пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от предявените искове и при съобразяване на размерите на оттеглените искове.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на преписи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____